

at Formueskatten i mange af disse Kommuner kun vil udgøre en Brøkdel af, hvad der allerede i Fjor var ydet ad Frivillighedens Vej.

Vedrørende Grundskatterne i Almindelighed gjorde det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup) den Betragtning gældende, at det var urimeligt, at man kunde forrykke Forholdet mellem disse og de personlige Skatter i Landkommunerne, medens han derimod fandt det naturligt, at man kunde hæve Bestemmelsen vedrørende Fikseringen af Grundskatterne i visse Bykommuner. Det ærede Medlem mente nemlig, at naar Kommunen en Gang havde fastsat, at det og det Forhold burde der være mellem Grundskatterne og de personlige Skatter, saa var det ogsaa det rigtige Forhold, og saa var der ingen Grund til at forandre det nu. Ja, men det, som Lovforslaget udtrykker, er netop det, at man kunde antage, at Kommunerne vilde mene, at der i denne ekstraordinære Situation kunde være Grund til at forandre dette Forhold. Og saa bemyndiger man dem dertil; thi ellers vil de ikke kunne gøre dette uden at faa en Tilladelse af Amdsraadet, som skal ydes dem med kvalificeret Flertal. Den gældende Lovbestemmelse: at Forholdet ikke maa forandres til Ugunst for Grundskatterne undtagen med Tilladelse af Amdsraadets kvalificerede Majoritet, er vel forment saaledes, fordi man har et stærkt Indtryk af, at de Grundejere, som har en Særrepræsentation i Amdsraadet, vil være lidet tilbøjelige til at medvirke til en saadan Ændring. Det kan maaske ogsaa være en af Grundene til, at Ligningen bestaar i det Forhold, i hvilket den i Øjeblikket bestaar, at man har ment, at man ikke vilde faa Amdsraadets Tilladelse til at forandre den, selv om man ønskede det.

Der er i Lovforslaget foreslaaet en Adgang til at opkræve denne Skat paa Grunden alene, hvis man maatte foretrække dette. Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) har vendt sig imod dette og sagt, at man skulde ikke bringe saadanne nye Principper frem i et Lovforslag som dette. Hvis der her var Tale om at rejse Spørgsmaalet om paabudt Indførelse af en Grundskat for Statens Vedkommende, vilde det ærede Medlems Synspunkt være naturligt: at det ikke var Tidspunktet til at rejse dette Spørgsmaal her paa Rigsdagen i Øjeblikket i Tilknytning til et Lovforslag som dette. Men det, her er Tale om, er kun at give vedkommende Kommune Ret til at gøre det, hvis den

finder det rigtigt. Og hvis man nu — saaledes som det var Tilfældet med flere af de ærede Talere, hver Gang de havde Brug for det, naar de talte om Lovforslaget — var saa uhyre interesseret i det kommunale Selvstyre, hvorfor saa ikke overlade det til Kommunerne, hvis de mente, at for dem passede det at lægge Skatten paa Grunden, hvorfor nægte dem Adgang til at gøre interessante Forsøg? Den Omstændighed, at der indføres en Skat paa Grunden alene i een Kommune, vil ikke bringe Forstyrrelse i andre Kommuner; man kan se baade det ene og det andet Land, hvor enkelte Kommuner har benyttet en Adgang til at gøre noget saadant. I Norge er der enkelte Kommuner, der har lagt en Skat paa Grunden alene, uden at det har bragt mindste Forstyrrelse i andre Kommuners Skatteforhold. Det er bekendt, at der er mange Kredse, der mener, at Hartkornsskatternes Overgang til Ejendomsskyld virker uretfærdigt paa visse Ejendomme. Det er ikke saa længe siden, at f. Eks. Landhaandværkere fremsendte et Andragende om at faa det oprindelig af den nuværende Forsvarsminister en Gang fremsatte Lovforslag om Standsning af denne Overgang frem paa ny. Deraf fremgaar det tydeligt, at der er Kommuner, hvor det, hvis man forhøjede Ejendomsskylden, vilde komme til at virke uheldigt just med Hensyn til dette Forhold. Hvorfor saa ikke give en saadan Kommune, hvis de Anskuelser, som er kommet til Udtryk i saadanne Ønsker, er gældende der, Raadighed til i Stedet for at forøge Ejendomsskylden at lægge Skatten paa Grunden alene? Jeg maa sige, at jeg synes, det vidner i høj Grad om Mistillid til det kommunale Selvstyre, at man ikke vil give Kommunerne denne ganske naturlige Bemyndigelse, hvis man overhovedet vil være i Stand til at give dem Bemyndigelse til at opkræve Skatter.

Det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. Th. Nielsen) var betænkelig ved den Indførelse af Stavnsbaand, som fandtes i § 8. Det er imidlertid ikke en Indførelse af Stavnsbaand, men det er Indførelse af Forholdsregler mod Tilbøjeligheden til at unddrage sig Skatteborgerpligter. Forholdet er dette, at der i visse Kommuner er opstaaet store Formuer, og de samme Kommuner vil paa Grund af deres sociale Forhold faa store Udgifter i Anledning af de nuværende Forhold; og hvis man ikke træffer Foranstaltninger derimod, vil disse nyopstaaede store Formuer kunne flygte fra den Kommune, i hvilken de er erhvervede, og hvor der er Brug for alle Midler til at bekæmpe